

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2019, în cauza penală privindu-le pe

Blanaru Eudochia XXXXX, născută la XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în XXXXX;

Primac Fedosia XXXXX, născută la XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.04.2014 – 12.02.2016 (prima instanță);
2. 02.03.2016 – 10.03.2017 (instanța de apel);
3. 19.09.2017 – 21.11.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 19.12.2017 – 12.09.2019 (instanța de apel);
5. 16.01.2020 – 11.03.2020 (instanța de recurs).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 februarie 2016: Primac Fedosia a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Blanaru Eudochia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a organizației comerciale, obștești sau altă organizație nestatală, pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Blanaru E., deținând în baza procesului-verbal nr. 1 al Adunării Generale a membrilor Întovărășirii Pomicole din 19.11.2011, funcția de președinte al întovărășirii vizate, situată în com. Trușeni, mun. Chișinău, fiind persoană care gestionează o organizație obștească, nestatală, căreia i se acordă permanent, prin stipularea Statutului ÎP „Poiana Viilor”, aprobat la 08.12.2011 și înregistrat la Camera Înregistrării de Stat cu nr. X din 15.12.2011, anumite drepturi și obligații în ceea ce privește asigurarea îndeplinirii hotărârilor Adunării Generale a membrilor întovărășirii, precum și să încheie contracte în limitele devizului de venituri-cheltuieli, să elibereze procuri și să deschidă conturi, pe parcursul lunii februarie 2013, aflându-se în incinta sediului administrației ÎP „Poiana Viilor”, din com. Trușeni, mun. Chișinău, fără a verifica veridicitatea actelor prezentate de către Primac F., cu privire la primirea prin succesiune a lotului pomicol nr. 39 din cadrul întovărășirii nominalizate, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, din interes material, exprimat prin încasarea contribuțiilor de membru al întovărășirii, în sumă totală de 678 lei, a întocmit unipersonal și a eliberat ultimei un proces-verbal al ședinței consiliului ÎP „Poiana Viilor”, fiind semnat doar de ea, potrivit căruia s-a decis că Primac F. să fie primită ca membru al întovărășirii date, eliberându-i biletul de membru al ÎP „Poiana Viilor”, ca posesor al lotului cu nr. 39 încă de la 26.11.2012.

Respectiv, profitând de faptul că între numele și prenumele rudei decedate a Primac F., pe nume Lucina Vera, a cărei succesoare era și proprietara lotului de teren nr. 39 din ÎP „Poleana” din com. Trușeni, mun. Chișinău, Luchina Valentina, decedată la 28.02.2013, erau anumite similitudini, în special când aceste nume și prenume erau înscrise în limba rusă, cu varianta prescurtată a prenumelui „ЛУКИНА В.”, cu ajutorul lui Blanaru E., Primac F. a intrat în posesia carnetului de membru al ÎP „Poleana”, a achitat impozitul pe bunul imobil, după care a primit de la Blanaru E. și procesul-verbal nr. 3 al ședinței consiliului ÎP „Poleana”, prin care s-a decis a permite privatizarea lotului nr. 39, situat în ÎP „Poleana” din com. Trușeni, mun. Chișinău și la 02.04.2013 a depus tot pachetul de acte la Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău, solicitând privatizarea lotului nominalizat și, în consecință, la 30.04.2013 Consiliul comunal Trușeni, mun. Chișinău a emis Decizia nr. 4/4 prin care a aprobat vânzarea-cumpărarea lotului nominalizat, iar la 17.05.2013 prin înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău și Primac F. în Registrul bunurilor imobile, ultima a dobândit dreptul de proprietate asupra acestuia.

Prin urmare, prin acțiunile abuzive ale Blanaru E., care au condus la privatizarea ilegală a lotului dat, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale moștenitorului legal al posesoarei adevărate a lotului cu nr. 39 din cadrul ÎP „Poiana Viilor”, Luchin V., i-au fost cauzate prejudicii materiale în valoare de 150.000 lei, care constituie proporții deosebit de mari și reprezintă urmări grave.

Astfel, lui Blanaru E. i se impută că, prin acțiunile sale intenționate, *fiind persoană care gestionează o organizație obștească nestatală, a folosit intenționat, în interes material, situația sa de serviciu, prin ce a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, soldate cu urmări grave*, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

Primac F., fiind originară din com. Negurenii Vechi, r-nul Ungheni, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient și dorind survenirea urmărilor prejudiciabile, având scopul dobândirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altor persoane, profitând de faptul că între numele și prenumele rudei sale decedate Lucina Vera, a cărei succesoare era și proprietara lotului de teren nr. 39 din ÎP „Poleana” din com. Trușeni, mun. Chișinău, Luchina Valentina, decedată la 28.02.2013, erau anumite similitudini, în special când aceste nume și prenume erau înscrise în limba rusă, cu varianta prescurtată a prenumelui „Лукина В.”, a perfectat cu ajutorul lui Blanaru E. carnetul de membru al ÎP „Poleana”, a achitat impozitul pe bunul imobil, după care s-a adresat și a primit de la Blanaru E. procesul-verbal nr. 3 al ședinței consiliului ÎP „Poleana”, prin care s-a decis a permite privatizarea lotului nr. 39, situat în ÎP „Poleana” din com. Trușeni, mun. Chișinău și la 02.04.2013 a depus tot pachetul de acte la Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău, solicitând privatizarea lotului nominalizat și, în consecință, la 30.04.2013, Consiliul comunal Trușeni, mun. Chișinău a emis Decizia nr. 4/4 prin care a aprobat vânzarea-cumpărarea lotului nominalizat, iar la 17.05.2013 prin înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău și Primac F. în Registrul bunurilor imobile, ultima a dobândit dreptul de proprietate asupra acestuia, cauzându-i părții vătămate Luchin V. un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă de 150.000 lei.

Lui Primac F. i se impută că, prin acțiunile sale intenționate, a comis *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari*, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța a reținut că acțiunile inculpatei Blanaru E. urmează a fi recalificate de la art. 335 alin. (1¹) în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, ca folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație obștească nestatală a situației de serviciu, în interes material, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Or, lipsesc probe care ar dovedi că partea vătămată Luchin V. ar avea vreun temei legal de a pretinde la obținerea lotului nr. 39, nefiind stabilit că acestuia i-au fost produse urmări grave, prin cauzarea prejudiciului în proporții deosebit de mari.

Astfel, lotul nr. 39 aparținea cu drept de proprietate administrației publice locale, iar eliberarea procesului-verbal nr. 3 al Consiliului ÎP „Poleana” a contribuit

la scoaterea lotului nr. 39 din proprietatea autorității publice și atribuirea în proprietate privată lui Primac F. și Primac I.

Prin urmare, prin acțiunile abuzive ale inculpatei Blanaru E., care au condus la privatizarea defectuoasă a lotului dat, intereselor publice s-au cauzat daune în proporții considerabile.

Se consideră sustragere, luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator.

Totodată, a fost confirmat că lotul nr. 39, situat în ÎP „Poiana Viilor”, com. Trușeni, mun. Chișinău, până la înstrăinare lui Primac F. a aparținut cu drept de proprietate administrației publice locale, care în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1389 din 16.05.2013 și-a valorificat dreptul de dispoziție asupra bunului ce-i aparținea.

Acuzarea nu a administrat probe care să ateste cauzarea prejudiciului în proporții deosebit de mari părții vătămate Luchin V. or, nu există nicio dovadă care ar demonstra temeiul legal al acestuia la pretinderea obținerii lotului nr. 39, nefiind stabilit că ultimului i-a fost cauzat un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Reprezentantul părții vătămate, Robuleț V., solicitând repunerea în termen a apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatele Blanaru E. și Primac F. să fie condamnate în limitele acuzării formulate, invocând că potrivit declarațiilor martorilor Oschirco G., Cogîlniceanu S., Băieșu S. și Flentina A., lotul pomicol nr. 39 din ÎP „Poleana” a aparținut tatălui părții vătămate, Luchin N., iar, ulterior, în temeiul pct. 8 al Hotărârii Guvernului Cu privire la întovărășirile pomicole nr. 629 din 13.11.1991, care prevede că în cazul decesului unuia dintre membrii întovărășirii pomicole, conform legislației în vigoare, dreptul de posesiune succesorală revine moștenitorilor acestuia, și conform Statutului întovărășirii, acest drept a revenit moștenitorului Luchina Valentina.

Aceasta, în baza dreptului de moștenitor, a devenit deținător legitim al lotului pomicol nr. 39, ce se confirmă prin actele ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul inculpatei Blanaru E., care includ lista membrilor din anul 2002, dispoziția de încasare a impozitului pe anul 2008, dispoziția de încasare a impozitului pe anul 2009, conform căror, până la efectuarea manipulărilor inculpatei din 2010, deținător al lotului pomicol figura Luchin Valentina. Totodată, nu au fost administrate probe care ar demonstra că acest lot pomicol ar fi fost retras din folosința lui Luchin V. nici la cererea acesteia, nici printr-un act al Direcției întovărășirii pentru careva încălcări ale statutului.

Probele menționate demonstrează că pe lotul pomicol nr. 39 din ÎP „Poleana”, deținătorii legali Luchin N. și Luchin V. au construit o casă de vacanță cu toate caracteristicile unui bun imobil, înregistrat în planul cadastral.

Totodată, sentința a fost pronunțată în lipsa părții vătămate Luchin V., care nu a fost înștiințată despre adoptarea acesteia și cu care a făcut cunoștință în instanța de

apel la 16.03.2016, deci, în temeiul art. 403, 404 Cod de procedură penală, apelul urmează a fi repus în termen.

3.2 Procurorul în Procuratura sect. Buiucani, Gheorghe Mihăilă și procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan, au declarat apel suplimentar la apelul reprezentantului părții vătămate, Robuleț V., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Primac F. să fie condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, iar Blanaru E. să fie condamnată în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții de gestionare a organizațiilor obștești pe un termen de 3 ani., invocând că, partea vătămată, prin intermediul reprezentantului său, Robuleț V., a declarat apel la 31.03.2016, cu care au făcut cunoștință la 15.04.2016 și, în conformitate cu art. 402 alin. (4) Cod de procedură penală, sunt în drept să declare apel suplimentar cu indicarea motivelor suplimentare la apelul părții vătămate.

Totodată, apelul a fost declarat în termen, deoarece partea vătămată Luchin V., prin intermediul reprezentantului său, Robuleț V., a făcut cunoștință cu sentința din 12.02.2016 la 16.03.2016.

Astfel, suplimentar la apelul părții vătămate, temei de casare a sentinței adoptate este și faptul că prima instanță greșit a recalificat acțiunile inculpatei Blanaru E. de pe art. 335 alin. (1¹) în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, constatând că prin acțiunile acesteia s-a cauzat un prejudiciu în proporții considerabile intereselor publice și nu s-au cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege persoanelor fizice, soldate cu urmări grave.

Concluzia primei instanțe este neîntemeiată or, probele administrate atestă că anume prin acțiunile inculpatei Blanaru E., s-au cauzat daune în proporții deosebit de mari, soldate cu urmări grave drepturilor și intereselor părții vătămate Luchin V., interesele publice nefiind lezate în acest caz.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Luchin V-na., părinții săi au deținut lotul nr. 39, iar ea a participat la construcția casei de pe acest lot, achitând toate impozitele ce se impuneau.

Martorul Oschirco G. a confirmat că lotul nr. 39 a fost deținut de către familia Luchin, iar o perioadă de timp, la rugămintea acestora, ea a achitat impozitele pentru acest lot.

Martorii Țiței F. și Cogîlniceanu S., la fel, au depus declarații care confirmă că familia Luchin a deținut lotul nr. 39.

Instanța de fond incorect a apreciat aceste declarații în coroborare cu celelalte probe administrate, considerând că aceste declarații nu confirmă că familia Luchin a deținut lotul nr. 39 și greșit a recalificat acțiunile inculpatei Blanaru E. în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, aceasta urmând a fi condamnată pe art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

Totodată prima instanță greșit a achitat-o pe inculpata Primac F. din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal,

fiind stabilit că familia Luchin a deținut lotul nr. 39, prin ce se constată prezența laturii obiective a infracțiunii incriminate.

3.3 Avocatul Negru Olesea în numele inculpatei Blanaru Eudochia, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Blanaru E. să fie achitată, invocând că, vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate nu a fost demonstrată, confirmându-se doar versiunea inculpatei.

Astfel, prima instanță a reținut netemeinicia învinuirii conform art. 335 alin. (1¹) Cod penal, fapta nefiind soldată cu urmări grave în raport cu partea vătămată, însă îi incriminează inculpatei săvârșirea infracțiunii prevăzute la alin. (1), pentru cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice or, Primac F. a achiziționat lotul la preț avantajos, raportat la situația în care urma să fie procurat la licitație.

Totodată, Primac F. a fost achitată în temeiul hotărârilor civile definitive de examinare a litigiului privind terenul nominalizat, alternativa posibilității vinderii lotului respectiv la licitație fiind exclusă, iar instanța de fond a reținut existența calificativului respectiv eronat.

3.4. Inculpata Blanaru E., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată, invocând că, prima instanță în hotărârea adoptată stipulează ”că Blanaru E. prin acțiunile sale intenționate, în interes material, folosind situația de serviciu, a comis infracțiunea prevăzută la art. 335 alin. (1) Cod penal”, însă nu indică expres și argumentat probele care au demonstrat vinovăția și intenția directă a inculpatei, precum și interesul material, la săvârșirea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2017, apelurile inculpatei Blanaru E. și avocatei Olesea Negru au fost respinse ca nefondate.

A fost repus în termen apelul reprezentantului părții vătămate, Robuleț V.

Apelurile reprezentantului părții vătămate, Robuleț V., ale procurorului în Procuratura sect. Buiucani, Gheorghe Mihăilă și procurorului în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Primac Fedosia a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare și administrare a bunurilor materiale și mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, de la reținere.

Blanaru Eudochia a fost condamnată în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a organizației comerciale, obștești sau altă organizație nestatală pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate inculpatei Blanaru Eudochia i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Grigoriu Aurelia în numele inculpatei Primac Fedosia, indicând temeiurile pentru

recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând că:

- instanța de apel, enumerând probele pe care le-a pus la baza deciziei sale, nu a făcut o analiză obiectivă a acestor probe și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de apel a admis apelul reprezentantului părții vătămate Luchin V., Robuleț V., ignorând prevederile art. 72 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, care interzice participarea apărătorului la procesul penal dacă el a participat în această cauză penală în calitate de martor, or, Robuleț V. a fost audiat în calitate de martor în cadrul urmăririi penale, fiind inadmisibilă admiterea apelului declarat de acesta, poziție susținută și de acuzare în instanța de apel;

- solicitarea privind condamnarea Primac F. nu conține nici un argument temeinic care să pună la dubii legalitatea sentinței atacate. Mai mult, hotărârea instanței de fond relevă argumente fondate și indubitabile care neagă vinovăția lui Primac F., care nefiind atacată în termen, capătă caracterul autoritar al lucrului judecat;

- totodată, din probele administrate se constată că partea vătămată Luchin V. nu a prezentat acte care să ateste că are vreun drept sau interes legitim afectat prin înstrăinarea lotului nr. 39, situat în ÎP „Poleana”, com. Trușeni, mun. Chișinău, acesta figurând doar în listele Cooperativei „Pruncul Ghidighici” la situația 12.09.1991;

- nu au fost prezentate nici probe care să confirme că Luchina Valentina sau Luchin Vadim au devenit moștenitori ai defunctului Luchin N., conform legislației în vigoare, care ar dovedi dreptul la posesiune succesorală asupra lotului nr. 39 situat în com. Trușeni, ÎP „Poleana”;

- potrivit informației eliberate de Camera Înregistrării de Stat cu nr. 05/748 din 05.03.2015, ÎP „Poleana” a fost formată și înregistrată ca persoană juridică la 03.02.1992, iar în lista confirmată prin ștampila ÎP „Poleana” Cooperativa „Pruncul-Ghidighici” și anexa la statutul ÎP „Poleana”, la rubrica „titularul de drept” al terenului nr. 39 este indicată familia Lucina V. Aceste circumstanțe denotă faptul că Luchin N., tatăl părții vătămate Luchin V. n-a fost membru al ÎP „Poleana” or, acesta a decedat la 30.09.1991, anterior constituirii ÎP „Poleana”;

- conform informației privind valoarea estimată în scopul impozitării, recalculată în baza Ordinului ARFC nr. 117 din 20.07.2010, eliberată de ÎS „Cadastru” la 22.07.2010, lotul pomicol nr. 39 aparține lui Lucina Vera, domiciliată în XXXXX, iar în perioada anilor 2011-2014 alte înregistrări pe lotul dat nu au avut loc;

- la momentul eliberării actelor necesare pentru privatizarea acestui teren inginerul cadastral a verificat baza de date și careva schimbări sau modificări a familiei nu au fost depistate;

- Primac F. nu are acces la această bază de date și careva modificări din partea ei nu puteau fi efectuate, specialiștii fiscali și inginerul cadastral utilizând o parolă la momentul accesării bazei de date;

- instanța de apel, din oficiu, a solicitat audierea repetată a tuturor martorilor acuzării, care au susținut cele declarate în instanța de fond, fără a comunica ceva nou;

- probatoriul decisiv pe care instanța de apel și-a întemeiat hotărârea de condamnare a lui Primac F. a fost obținut contrar principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității judecării cauzei, acuzarea neprezentând probe noi, pertinente și concludente referitor la vinovăția inculpatei;

- relevantă cazului este hotărârea Mischie contra României din 16 septembrie 2016, prin care CtEDO a condamnat statul român, statuând că este inadmisibilă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul instanței de fond. Instanța de apel a procedat la o nouă interpretare a aceluiași declarații ale martorilor audiați în instanța de fond, în baza cărora reclamantul a fost achitat, acestea fiind suficiente instanțelor inferioare pentru a se îndoii de acuzații și a motiva achitarea. Înalta Curte poate confirma achitarea pronunțată în prima instanță sau poate condamna, în urma unei evaluări corespunzătoare a nevinovăției sau vinovăției, prin administrarea de probe noi, or, CtEDO interzice reinterpretarea aceluiași probe, iar inculpatul nu poate fi condamnat în baza aceluiași mărturii;

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 noiembrie 2017, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel, corect concluzionând că sentința este una neîntemeiată și rejudecând cauza potrivit regulilor generale, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate, cât și a procesului-verbal al ședinței judiciare (*vol. V, f.d. 1-32, pct. 4. din decizie*):

a) a indicat în descriptiv sumar și neclar că: *„fiind constatat că partea vătămată Luchin V. nu a fost prezent la pronunțarea sentinței în instanța de fond, stabilindu-se că întârzierea depunerii apelului a fost determinată de motive întemeiate, apelul declarat de reprezentantul părții vătămate, Robuleț V., urmează a fi repus în termen”*.

Or, asemenea concluzie contravine prescripțiilor din art. 401 alin. (2), 402 alin. (1), 403 alin. (1), 404 alin. (1) Cod de procedură penală, cât și jurisprudenței relevante, enunțate supra (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 7. - 8.*).

Totodată, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra unor circumstanțe semnificative în aspectul vizat, cum ar fi dacă apelantul Robuleț V., care activează în temeiul procurii (f.d. 20), întrunește condițiile de drept stipulate în art. 401 alin.

(2) Cod de procedură penală, dacă întârzierea apelului a fost determinată de motive întemeiate - calamitate naturală, accident, boală ș.a., dacă situația invocată de apelant constituie în mod efectiv o cauză de împiedicare a declarării apelului, dacă partea care a atacat hotărârea cu apel a fost absentă atât la judecată, cât și la pronunțarea sentinței;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, în special cele invocate și consemnate în procesul-verbal al ședinței instanței de apel că: „apelul reprezentantului părții vătămate, Robuleț V., este tardiv, ultimul nu este persoană împuternicită de a depune apel în temeiul CPP” (vol. 5, f.d. 1-3, pct. 5. din decizie).

Mai mult, instanța nu s-a pronunțat în niciun fel și asupra poziției apelantului și procurorului Pavel Guțan, care, potrivit procesului-verbal al ședinței judiciare, a solicitat instanței de apel: „să fie respins apelul reprezentantului părții vătămate ca fiind inadmisibil, din motiv că acest reprezentant activa în bază de procură și avea dreptul să conteste sentința instanței de fond doar în latura civilă și nicidecum la achitarea inculpatei Primac F. în latura penală. Corespunzător, aceasta duce și la respingerea ca inadmisibile a motivelor suplimentare a procurorului declarate la apelul părții vătămate. Apelul este semnat de Robuleț V., el nu era în drept să conteste în latura penală, doar în cea civilă și am solicitat respingerea cererii de apel ca fiind inadmisibilă” (vol. 5, f.d. 1-3).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul de pe rol este întemeiat.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2019:

S-au respins apelurile declarate de către reprezentantul părții vătămate Luchin Vadim – Robuleț Vasile și apelul suplimentar comun declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel și de procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Mihăilă Gheorghe, ca fiind depuse peste termen.

S-au admis apelurile declarate de către inculpata Blanaru Eudochia și de către avocatul Negru Olesea în interesele inculpatei Blanaru Eudochia, din alte motive, inclusiv din oficiu potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a casat sentința în latura penală privind-o pe Blanaru Eudochia, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Blanaru Eudochia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal și s-a eliberat de pedeapsă din motivul expirării termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală.

În rest s-a menținut sentința.

8.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prin procura din data de 24.05.2013 (valabilă timp de 3 ani de zile), adică până pe data de 24.05.2016, partea vătămată Luchin Vadim i-a încredințat lui Robuleț Vasile dreptul de al reprezenta în instanțele de judecată, inclusiv de a ataca hotărârile judecătorești /vol.III, f.d.20/.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a constatat că, la examinarea cauzei penale de învinuire a lui Blanaru Eudochia și Primac Fedosia, a fost înștiințat reprezentantul părții vătămate Robuleț Vasile, acesta știind cu certitudine despre aflarea pe rol în instanța de judecată a cauzei penale.

La fel, instanța de apel a reținut că și acuzatorul de stat Tomofeevici Ion, participant la proces, a cunoscut despre sentința adoptată la caz, fapt confirmat prin recipisă anexată la dosar, din care rezultă că acesta a primit o copie de pe sentința judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12.02.2016, la data de 12.02.2016 /vol.IV, f.d.67/.

Astfel, din conținutul apelurilor, rezultă că, deși reprezentantul părții vătămate Robuleț Vasile a depus cerere de apel la data de 31.03.2016, acuzatorul de stat în persoana procurorului în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel și procurorului în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Mihăilă Gheorghe au declarat apel la data de 03.05.2016, suplimentar la apelul declarat de reprezentantul părții vătămate, or, în cazul respectiv, instanța de apel a reținut că ambele cereri de apel au fost depuse peste termenul prevăzut de lege de 15 zile, în situația în care atât reprezentantul părții vătămate, cât și acuzatorul de stat au cunoscut despre cauza penală, despre soluția adoptată, mai mult ca atât, în cererile de apel lipsesc careva motive întemeiate în vederea circumstanțelor de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde de voința titularului dreptului de apel (calamitate naturală, accident, boală, etc.).

În continuare, instanța de apel a conchis că, la examinarea acestei cauze penale, instanța de fond a admis o eroare de drept, stipulată în art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, or, constatarea făcută de către instanța de fond nu corespunde nemijlocit circumstanțelor în care fapta infracțională a fost comisă, astfel, instanța de apel a constatat: Blanaru Eudochia, deținând în baza procesului-verbal nr. 1 al Adunării Generale a membrilor întovărășirii Pomicole din 19 noiembrie 2011, funcția de președinte al întovărășirii vizate, situată în com. Trușeni, mun. Chișinău, fiind persoană care gestionează o organizație obștească, nestatală, căreia i se acordă permanent, prin stipularea Statutului IP "Poiana Viilor", aprobat la 08.12.2011 și înregistrat la Camera înregistrării de Stat cu nr. X din 15.12.2011, anumite drepturi și obligații în ceea ce privește asigurarea îndeplinirii hotărârilor Adunării Generale a membrilor întovărășirii, precum și să încheie contracte în limitele devizului de venituri-cheltuieli, să elibereze procuri și să deschidă conturi, pe parcursul lunii februarie 2013, aflându-se în incinta sediului administrației IP "Poiana Viilor" din com. Trușeni, mun. Chișinău, fără a verifica veridicitatea actelor prezentate de către

Primac Fedosia, cu privire la primirea prin succesiune a lotului pomicol nr. 39 din cadrul întovărășirii nominalizate, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, din interes material exprimat prin încasarea contribuțiilor de membru al întovărășirii în sumă totală de 678 lei, a întocmit unipersonal și a eliberat ultimei un proces-verbal al ședinței consiliului IP "Poiana Viilor", fiind semnat doar de ea, potrivit căruia s-a decis ca cet. Primac Fedosia să fie primită ca membru al întovărășirii date, eliberându-i biletul de membru al IP "Poiana Viilor", ca posesor al lotului cu nr. 39 încă de la 26 noiembrie 2012.

Respectiv, profitând de faptul că între numele și prenumele rudei decedate a Fedosiei Primac, pe nume Lucina Vera, a cărei succesoare era și proprietara lotului de teren nr. 39 din IP "Poleana" din com. Trușeni, mun. Chișinău, Luchina Valentina, decedată la 28.02.2013, erau anumite similitudini, în special când aceste nume și prenume erau înscrise în limba rusă, cu varianta prescurtată a prenumelui "ЛУКИНА В.", cu ajutorul cet. Blanaru Eudochia, Primac Fedosia a intrat în posesia carnetului de membru al IP "Poleana", a achitat impozitul pe bunul mobil, după care a primit de la Blanaru Eudochia și procesul-verbal nr. 3 al ședinței consiliului ÎP "Poleana", prin care s-a decis a permite privatizarea lotului nr. 39, situat în ÎP "Poleana" din com. Trușeni, mun. Chișinău și la 02.04.2013 a depus tot pachetul de acte la Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău, solicitând privatizarea lotului nominalizat și în consecință la 30.04.2013 Consiliul comunal Trușeni, mun. Chișinău, a emis Decizia nr.4/4 prin care a aprobat vânzarea-cumpărarea lotului nominalizat, iar la 17.05.2013 prin înregistrarea contractului de vânzare cumpărare încheiat între Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău și Primac Fedosia în Registrul bunurilor imobile, ultima a dobândit dreptul de proprietate asupra acestuia.

Prin urmare, prin acțiunile abuzive ale Blanaru Eudochiei, care au condus la privatizarea ilegală a lotului dat, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale moștenitorului legal al posesoarei adevărate a lotului cu nr. 39 din cadrul ÎP "Poiana Viilor", Luchin Vadim i-au fost cauzate prejudicii materiale în valoare de 150 000 lei, care constituie proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Blanaru Eudochia a comis infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *folosirea intenționată de către persoană care gestionează o organizație obștească, nestatală a situației de serviciu, în interes material, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor otite de lege ale persoanei fizice*".

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a constatat cu certitudine că, inculpata Blanaru Eudochia, fiind președintele întovărășirii Pomicole „Poiana” și folosindu-se de situația sa de serviciu, în interes material, a întocmit unipersonal și a eliberat lui Primac Fedosia procesul-verbal al ședinței consiliului IP "Poiana Viilor", potrivit căruia s-a decis ca Primac Fedosia să fie primită ca membru al întovărășirii date, eliberându-i biletul de membru al IP „Poiana Viilor”, ca posesor

al lotului cu nr. 39 încă de la 26 noiembrie 2012.

În cazul dat, deși conform procesului-verbal al ședinței consiliului întovărășirii pomicole „Poiană” nr. 3, rezultă că ședința a avut loc cu participarea lui Blanaru E., Băieșu S., Flontia A., Neamțu I., unde a fost decis de a fi primită în calitate de membru al IP „Poiana” pe Primac Fedosia, procesul-verbal a fost semnat doar de către inculpata Blanaru Eudochia, nefiind indicat totodată și data întocmirii acestuia, or, conform Statutului Întovărășirii Pomicolă – „Poiana Viilor”, Direcția întovărășirii este împuternicită să adopte hotărâri dacă la ședințe sunt prezenți cel puțin 2/3 din membrii săi.

Totodată, instanța de apel a mai reținut la caz și declarațiile martorului Băieșu Sergiu, care în cadrul cercetării judecătorești a menționat că: *„la faza anchetei i-a fost prezentat un document și pe marginea acestuia a declarat că nu a cunoscut despre existența lui, nu a participat ca membru al IP "Poleana" la perfectarea lui și nu l-a semnat. Era un document semnat de Blanaru Eudochia precum că un lot de teren care aparținea unei persoane a fost înstrăinat .altei persoane.”*

La fel, martorul în cauza a mai relatat că: *„în exclusivitate primirea noilor membri ține de competența Adunării Generale. Din anul 2000 și până în prezent nici la o adunare la care a participat nu s-a pus întrebarea de primire a noi membri.”*

Nu pot fi trecute cu vederea nici declarațiile martorului Flentia Anatol, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale, a declarat că: *„din anul 2005 este membru al Consiliului întovărășirii. Referitor la procesul-verbal nr.3, conform căruia se admite privatizarea lotului nr.39 și primirea cet. Primac Feodosia în calitate de membru al IP "Poiana Viilor", Flentia Anatol nu cunoaște nimic. Procesul-verbal în cauză a fost întocmit fără consimțământul membrilor Consiliului și doar de către președinte Blanaru Eudochia. O asemenea decizie poate fi luată doar împreună cu membrii Consiliului.”*

Astfel, atât martorul Flentia Anatol, cât și martorul Băieșu Sergiu, ambii făcând parte din conducerea întovărășirii Pomicolă „Poiana Viilor”, au indicat direct că nu au participat la ședința consiliului, prin care s-a decis primirea în calitate de membru al IP „Poiana” a lui Primac Fedosia, act care a stat la baza privatizării lotului nr.39.

Or, inculpata Blanaru Eudochia nu a verificat veridicitatea actelor prezentate de către Primac Fedosia, cu privire la primirea prin succesiune a lotului pomicol nr. 39 din cadrul întovărășirii nominalizate, a acționat cu interes material exprimat prin încasarea contribuțiilor de membru al întovărășirii în sumă totală de 678 lei, astfel, cu ajutorul lui Blanaru Eudochia, Primac Fedosia a intrat în posesia carnetului de membru al IP "Poleana", care a fost eliberat la data de 26 noiembrie 2012, a achitat impozitul pe bunul imobil, după care a primit de la Blanaru Eudochia și procesul-verbal nr. 3 al ședinței consiliului IP "Poleana", prin care s-a decis a permite privatizarea lotului nr. 39, situat în IP "Poleana" din com. Trușeni, mun. Chișinău, la 02.04.2013 a depus tot pachetul de acte la Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău, solicitând privatizarea lotului nominalizat și în consecință, prin decizia din

30.04.2013 Consiliul comunal Trușeni, mun. Chișinău, nr. 4/4 a fost aprobată vânzarea-cumpărarea lotului nominalizat, iar la 17.05.2013 prin înregistrarea contractului de vânzare cumpărare încheiat între Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău și Primac Fedosia în Registrul bunurilor imobile, ultima a dobândit dreptul de proprietate asupra acestuia.

În acest caz, este evident că, inculpata Blanaru Eudochia a întocmit procesul-verbal nr. 3 al ședinței consiliului IP "Poleana", de una singură, fără a fi prezentă la ședința careva membru al consiliului așa cum prevede Statutul întovărășirii Pomicolă „Poiana Viilor”, fapt ce denotă că aceasta a încălcat obligațiile sale de serviciu, abuzând de drepturi acordate prin lege, fără a ține cont de interesele publice sau drepturile și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Astfel, instanța de apel audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constată că fapta reținută în sarcina inculpatei Blanaru Eudochia corespunde încadrării juridice prevăzute la art. 335 alin. (1) Cod penal, individualizată prin: *„folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație obștească, nestatală a situației de serviciu, în interes material, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice”*.

Instanța de apel a mai indicat că, conform dispozițiilor legale în raport cu declarațiile martorilor audiați rezultă că Luchin Vadim a devenit proprietarul lotului nr. 39, după decesul părinților acestuia, fapt confirmat de însăși partea vătămată în ședința de judecată, or, deși, la materialele cauzei nu au fost anexate careva acte ce ar confirma direct că partea vătămată Luchin Vadim este proprietarul terenului nr. 39, faptul dat se prezumă dat fiind că dânsul este succesorul/moștenitorul legal a lui Luchin Valentina.

Cu privire la calificativul prevăzut la alin. (1¹) al art. 335 Cod penal - daune, soldate cu urmări grave, instanța de apel a reținut că potrivit deciziei nr. 95 din 21.09.2017 a Curții Constituționale, rezultă că dispozițiilor cuprinse la alin. (1¹) al art. 335 din Codul penal, „urmările grave” constituie o circumstanță agravantă, prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. b) Cod penal, circumstanță care urmează a fi apreciată de instanța de judecată reieșind din faptele particulare ale fiecărui caz în parte.

Astfel, la caz, se constată că, prin folosirea intenționată a situației de serviciu de către inculpata Blanaru Eudochia, părții vătămate Luchin Vadim i-a fost cauzat un prejudiciu, însă acest prejudicial a fost estimat de către partea vătămată în sumă de 150 000 lei, fără a avea în acest sens, careva probe confirmative, or, în lipsa unor repere fixe, inclusiv normative, calificarea urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii ca fiind „urmări grave”, nu poate servi la caz incriminarea lui Blanaru Eudochia alin. (1¹) al infracțiunii prevăzute de art. 335, fapt din care considerente, instanța de apel constată că inculpata i-a adus părții vătămate doar un prejudicial considerabil, prin

fapta comisă, fără careva „urmări grave”.

Cu privire la inculpata Primac Fedosia, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, prima instanță de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Primac Fedosia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, or, prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare a lui Primac Fedosia, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, în situația în care, probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, instanța de fond le-a dat o apreciere justă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel a mai indicat că, din materialele cauzei, rezultă cert că, lotul cu nr. 39 din com. Trușeni, situat în IP „Poiana Viilor”, până la înstrăinare lui Primac Fedosia, a aparținut cu drept de proprietate administrației publice locale, care la rândul său, prin contractul de vânzare-cumpărare, i-a transmis lui Primac Fedosia, fapt ce denotă evident că fapta incriminată inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie, în special nefiind realizată latura obiectivă a infracțiunii, or, terenul care a fost obiect material de sustragere prin escrocherie, nu aparținea cu drept de proprietate părții vătămate Luchin Vadim, ci unei alte persoane, anume Administrației publice locale din com. Trușeni, iar examinarea cauzei penale urmează să aibă loc în limitele învinuirii aduse inculpatului.

9. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea totală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12.09.2019, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând:

- Curtea de Apel Chișinău la rejudecarea cauzei nu a executat indicațiile instanței de recurs, ignorând prevederile art. 436 Cod de procedură penală;

- instanța de apel a apreciat eronat precum, că termenul de declarare a apelului a fost omis de către reprezentantul părții vătămate Robuleț Vadim, cât și de către acuzatorul de stat în persoana procurorului în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel și procurorului în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Mihăilă Gheorghe, or asupra acestei chestiuni deja s-a expus prin decizia sa Curtea Supremă de Justiție la data de 19.09.2017;

- deși sentința instanței de fond nu a fost atacată cu apel de către procurorul în procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Tomofeevici Ion, care s-a concediat din organele Procuraturii, aceasta a fost contestată de către reprezentantul părții vătămate - Robuleț Vadim, cu apelul reprezentantului părții vătămate, acuzatorii de

stat nominalizați, au făcut cunoștință la data de 15.04.2016 și în conformitate cu prevederile art. 402 alin. (4) Cod de procedură penală, au declarat apel suplimentar cu indicarea motivelor adăugătoare la apelul părții vătămate;

- apelul este depus în termen, deoarece sentința a fost pronunțată în lipsa părții vătămate Luchin Vadim ce se atestă prin date din procesul verbal a ședinței de judecată, da nici sentința nu a fost expediată în adresa acestuia, iar reprezentantul său, Robuleț Vadim, a făcut cunoștință cu sentința adoptată la 12.02.2016, la data de 16.03.2016 și a declarat apelul la data de 31.03.2016, adică în termen de 15 zile;

- acuzatorii de stat justificat au depus apel suplimentar, prin care susțin apelul depus de reprezentantul părții vătămate și consideră că prima instanță greșit a recalificat acțiunile inculpatei Blanaru Eudochia din art. 335 alin. (1¹) în art. 335 alin. (l) Cod penal, or, din probele examinate, se atestă că anume prin acțiunile lui Blanaru Eudochia, drepturilor și intereselor părții vătămate Luchin Vadim i s-au cauzat daune în proporții deosebit de mari, iar interesele publice nefiind lezate în cazul dat. Faptul dat fiind confirmat prin declarațiile părții vătămate Luchin Vadim, care fiind audiat în instanța de judecată, a relatat că lotul nr. 39, l-au deținut părinții acestuia, el personal participând la construcția casei de pe acest lot, achitând toate impozitele, în susținerea poziției părții vătămate, vin și declarațiile martorilor Oschirco Galina, Țiței Fiodor și Cogălniceanu Sofia ș.a. martori audiați în cauza dată, dar și prin declarațiile contradictorii date atât în cadrul urmăririi penale cât și cercetării judecătorești de către inculpatele Blanaru Eudochia și Primac Feodosia;

- vinovăția acestora în infracțiunile imputate se mai dovedește prin:

- procesul-verbal de percheziție din 15.08.2013, conform căruia la domiciliul cet. Blanaru Eudochia, în urma percheziției s-au ridicat documentele ce țin de evidența IP "Poiana Viilor", copiile actelor și listele ce țin de dreptul de proprietate a loturilor IP "Poiana Viilor".

- procesul-verbal de ridicare din 21.06.2013, prin care de la OCT nr. 1 a fost ridicat dosarul cadastral X pe 11 file, de pe adresa mun. Chișinău, com. Trușeni, IP "Poiana Viilor".

- procesul-verbal de ridicare din 21.06.2013, prin care de la Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău a fost ridicat procesul-verbal nr. 3 al Consiliului IP "Poleana" pe 01 file și cererea cet. Primac Fedosia pe 01 file.

- procesele-verbale de examinare a obiectelor ridicate din 18.06.2013, 24.06.2013, 12.10.2013, 29.10.2013, 19.08.2013, prin care au fost examinate actele ridicate de la Primăria com. Trușeni, mun. Chișinău și OCT Chișinău;

- deși, martorii confirmă cu certitudine că familia Luchin au fost deținătorii lotului nr. 39, instanța nu le-a dat o apreciere corectă în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a coroborării cu alte probe administrate în cadrul cercetării judecătorești;

- instanța de apel a menținut neîntemeiat aceeași soluție referitor la vinovăția dispusă de instanța de fond în privința inculpatelor și la fel, greșit s-a pronunțat

asupra achitării lui Primac Feodosia, or, odată ce probele confirmă că familia Luchin au fost deținătorii lotului nr. 39, se constată prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal;

- instanța de apel urma să verifice personalitatea inculpatei, Primac Feodosia, deoarece s-a expus în privința altei persoane — "Primac Fedosia" or, aceasta potrivit datelor din buletinul de identitate al cet.R.Moldova, de fapt este documentată ca Primac Feodosia.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii”* Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la reexaminarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 140 – 165 vol. VI), astfel decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția.

În continuare, Colegiul penal subliniază că un apel declarat peste termen nu poate fi considerat un apel nedeclarat, astfel încât părții care n-a utilizat apelul în termenul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, nu i se poate îngădi dreptul de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel cu privire la soluția de respingere a apelului ca fiind declarat peste termen. Dacă însă, critică decizia, indicând alte temeiuri, în latura penală sau civilă, în această parte recursul este inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal notează că conform deciziei instanței de apel din 12 septembrie 2019, au fost respinse ca fiind depuse peste termen apelul declarat de reprezentantul părții vătămate și apelul suplimentar comun declarat de procurori (partea acuzării), fiind admise apelurile declarate de către partea apărării, iar din textul recursului declarat de către procuror descris în pct. 9 a prezentei decizii, rezultă că acesta nu solicită doar repunerea în termen a cererii de apel suplimentar depusă de procuror la cererea de apel depusă de reprezentatul părții vătămate, dar critică decizia instanței de apel ce ține de soluția instanței de apel inclusiv în latura penală, specificând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, critici și temei de recurs care, având în vedere argumentele expuse supra, nu pot fi admise de instanța de recurs ordinar.

Cât ține de argumentele recurentului referitor la soluția instanței de apel precum că, instanța de apel eronat a apreciat că termenul de declarare a apelului a fost omis de către reprezentantul părții vătămate și partea acuzării, Colegiul penal menționează că nu pot fi acceptate, or, instanța de apel corect și argumentat, ținând cont de circumstanțele cauzei, a indicat că: *„deși reprezentantul părții vătămate Robuleț Vasile a depus cerere de apel la data de 31.03.2016, acuzatorul de stat în persoana procurorului în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel și procurorului în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Mihăilă Gheorghe au declarat apel la data de 03.05.2016, suplimentar la apelul declarat de reprezentantul părții vătămate, or, în cazul respectiv, instanța de apel a reținut că ambele cereri de apel au fost depuse peste termenul prevăzut de lege de 15 zile, în situația în care atât reprezentantul părții vătămate, cât și acuzatorul de stat au cunoscut despre cauza penală, despre soluția adoptată, mai mult ca atât, în cererile de apel lipsesc careva motive întemeiate în vederea circumstanțelor de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde de voința titularului dreptului de apel (calamitate naturală, accident, boală, etc.)”*. Astfel, instanța de recurs ordinar acceptă și însușește aceste argumente a instanței de apel, or nu identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel, prin prisma acestui aspect contestat.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că, atât partea acuzării cât și reprezentantul părții vătămate au cunoscut despre cauza penală, au fost prezenți în ședința de judecată din 27 ianuarie 2016 când a fost anunțată data de 12 februarie 2016, dată pentru care a fost amânată deliberarea și pronunțarea sentinței (f.d. 29, vol. IV), însă la 12 februarie 2016, în ziua pronunțării sentinței, în ședința de judecată

a fost prezent procurorul care a primit în aceeași zi copia sentinței (f.d. 29, 67, vol. IV), și deși nu a fost prezent reprezentantul părții vătămate, Robuleț Vasile, acesta cunoștea despre ședința stabilită de prima instanță pe 12 februarie 2016, urma să manifeste suficientă diligență pentru a urmări cursul dosarului și a-și realiza în termen, drepturile procesuale, după cum a constatat corect și instanța de apel.

În continuare, Colegiul penal indică că, nu poate fi acceptat argumentul recurentului precum că instanța de apel la rejudecarea cauzei nu a executat indicațiile instanței de recurs, or, prin decizia din 21.11.2017, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a indicat că: *"concluzia instanței de apel precum că: "întârzierea depunerii apelului a fost determinată de motive întemeiate, apelul declarat de reprezentantul părții vătămate urmează a fi repus în termen." contravine prescripțiilor din art. 401 alin. (2), 402 alin. (1), 403 alin. (1), 404 alin. (1) Cod de procedură penală, cât și jurisprudenței relevante. Totodată instanța de apel a omis să se pronunțe asupra unor circumstanțe semnificative în aspectul vizat, cum ar fi dacă întârzierea apelului a fost determinată de motive întemeiate, dacă situația invocată de apelant constituie în mod efectiv o cauză de împiedicare a declarării apelului..."*

La acest aspect, Colegiul penal verificând partea descriptivă a deciziei instanței de apel, conchide că aceasta a înlăturat omisiunile identificate de instanța de recurs ordinar și a argumentat suficient de clar soluția, pronunțând în rezultat o decizie legală și motivată.

Cu referire la motivul invocat, că procurorii justificat au depus apel suplimentar, prin care au susținut apelul depus de reprezentantul părții vătămate, Colegiul penal invocă că procurorul Guțan Pavel în ședința de judecată a instanței de apel din 24.10.2016 (f.d. 2-3, vol. V), s-a expus *"pentru respingerea apelului reprezentantului părții vătămate ca fiind inadmisibil din motiv că acest reprezentant activa în bază de procură și avea dreptul să conteste sentința doar în latura civilă și nicidecum la achitarea inculpatei Primac Fedosia în latura penală, corespunzător acesta duce și la respingerea ca inadmisibile a motivelor suplimentare a procurorului declarate la apelul reprezentantului părții vătămate"*, Colegiul penal susține ca corecte aceste motive expuse de procurorul Guțan Pavel.

Nu poate fi acceptat nici motivul din recurs cu privire la critica calificării acțiunilor inculpatei Blanaru Eudochia în baza art. 335 alin. (1) Cod penal și nu alin. (1¹), fiindcă procurorul nu a avut apel, dar și din motive că cum prima instanță, așa și instanța de apel corect și-au motivat soluțiile de recalificare a acțiunilor inculpatei Blanaru Eudochia în hotărârile adoptate (f.d. 62 vol. IV, 162 vol. VI), căci nu s-a constatat cauzarea de daune considerabile părții vătămate, plus noțiunea de *"urmări grave"* nu este clară, nu are repere fixe în legea penală.

Se va respinge și motivul din recurs prin care s-a invocat că instanța de apel s-a expus greșit în privința altei persoane *"Primac Fedosia"*, corect fiind conform IDNP *"Primac Feodosia"*, căci reieșind din copia buletinului de identitate (f.d. 81,

vol. III) rezultă că numele corect este "*Primac Fedosia*", așa cum este în hotărârile judecătorești.

11. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate ce țin de soluția de respingere peste termen a apelurilor declarate de partea acuzării și reprezentantul părții vătămate, nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

12. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2019, în cauza penală privindu-le pe **Blanaru Eudochia XXXXX și Primac Fedosia XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 mai 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie